

A fellebbezési tanács határozata: A felszólalási osztály határozatának megsemmisítése és a felszólalási osztálynak az ügy további vizsgálatára történő utasítása

Jogalapok: 40/94/EK rendelet ⁽¹⁾ 8. cikk (1) bekezdés b) pontjának hibás alkalmazása (összetéveszthetőség)

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL L 11., 1994.1.14., 1. o.).

A Scandlines Sverige AB által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. október 7-én benyújtott kereset

(T-399/04. sz. ügy)

(2005/C 6/78)

(Az eljárás nyelve: angol)

A Scandlines Sverige AB, székhely: Helsingborg, Svédország, képviseli: C. Vajda Q.C., R. Azelius és K. Azelius ügyvédek, 2004. október 7-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az Európai Közösségek Bizottságának 2004. július 23-i határozatát, amelyben elutasította a felperes 1997. július 2-i panaszát;
- utalja vissza az ügyet a Bizottsághoz a panasz újbóli, az Elsőfokú Bíróság ítéletének fényében történő megvizsgálása céljából;
- az eljárás kimenetelétől függetlenül kötelezze a Bizottságot arra, hogy a felperesnek ezen eljárások költségeit megfizesse.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes svéd társaság, melynek fő tevékenysége, hogy egy kompvállalat kikötői ügynöke. A felperes panaszt nyújtott be a Bizottsághoz a Svédországban lévő helsingborgi kikötőt üzemeltető és a kikötői díjakat meghatározó Helsingborgs Hamm AB (HHAB) ellen. A felperes álláspontja szerint, a HHAB túlzott kikötői díjakat rótt ki a felperessel szemben és ezzel az EK 82. cikket megsértve visszaélt erőfölényével. A vitatott határozatban a panaszt elutasították.

A kereset alátámasztása érdekében a felperes előadja, hogy a Bizottság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a kompvállalatokra kirótt kikötői díjak nem túlzott mértékűek. A felperes szerint, a Bizottság költség/ár elemzése során megállapítást nyert, hogy a HHAB, a társaság rendelkezésére álló saját tőke értékének 100 %-ánál magasabb nyereséget ért el a kompvállalatok tevékenységével. A felperes előadja, hogy ilyen arányú nyereség verseny piacon nem érhető el, és ezért az túlzott mértékű, tisztességtelen és erőfölénnyel visszaélést valósít meg. Álláspontja szerint, a fenti következtetés elvetésével a Bizottság helytelenül alkalmazta a „gazdasági érték” fogalmát, illetve nem alkalmazta az arányosság elvét és a bizonyítási teher helyes megosztását. Azt állítja továbbá, hogy a Bizottság tévesen vetette el a kompvállalatok és a teherszállítók vonatkozásában, illetve a Helsingborgban és az útvonal másik végpontjában, Elsinore-ban alkalmazott árak összehasonlítását. A felperes továbbá kétségbe vonja a Bizottság arra vonatkozó megállapítását, hogy nem volt a kompvállalatok és a teherszállítók között az EK 82. cikk szerinti árdiszkrimináció. A felperes szerint, a Bizottság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a HHAB által a két üzletágban nyújtott szolgáltatások nem helyettesíthető szolgáltatások, és hogy a kompvállalatok nem voltak versenyhátrányban.

A felperes előadja továbbá, hogy a Bizottság indokolása téves, nem megfelelő valamint ellentmondásos, és ezért az EK 253. cikkel ellentétes. A 2842/98 rendelet 6. cikke értelmében fennálló meghallgatáshoz való jogának sérelmére is hivatkozik, és azt állítja, hogy a Bizottság nem folytatott le ésszerű időn belül megfelelő vizsgálatot, megsértve ezzel az EK 10. cikket, az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikkét, illetve azt az elvet, hogy a Bizottság köteles ésszerű időn belül eljárni.

Nadine Schmit által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. október 8-án benyújtott kereset

(T-419/04. sz. ügy)

(2005/C 6/79)

(Az eljárás nyelve: francia)

Nadine Schmit, lakóhelye: Ispra (Olaszország), képviseli: Pierre Paul Van Gehuchten és Pierre Jadoul, ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. október 8-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a felperes panaszának 2004. július 8-i alakszerű elutasítását, a 2001-2002-es időszakra vonatkozó értékelési jelentés elkészítésének mellőzéséről szóló határozatot, valamint a hatóságnak a felperest a 2003. évi előmeneteli eljárás során a C2-es besorolási fokozatba előléptetett tisztviselők listájára fel nem vevő határozatát;
- kötelezze az alperest a felperes részére 3 000 euró nem vagyoni kártérítés megfizetésére;
- kötelezze az alperest az összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes, aki a Bizottság tisztviselője, 2002 októberében betegszabadságra ment. 2003. szeptember 1-je óta rokkantnyugdíjas. Ennek alapján a kinevezésre jogosult hatóság úgy döntött, hogy a felperesről nem készít a 2001-2002. évi időszakra vonatkozó értékelési jelentést. Ily módon sem érdem-, sem pedig elsőbbségi pontokat nem kapott a 2003. évi előléptetési eljárás során, és nevét nem vették fel a C2-es besorolási fokozatba előléptetett tisztviselők listájára.

A felperes kifogásolja a vitás határozatokat, hivatkozva a személyzeti szabályzat 43. cikkének, valamint e cikk végrehajtására kiadott általános rendelkezések (2002. április 26-i bizottsági határozat), továbbá az egyenlő bánásmód és a gondos ügyintézés elvének a sérelmére. Ezzel összefüggésben a felperes előadja, hogy a Bizottság nem volt jogosult arra, hogy 2002 végén vagy 2003 elején a felperest olyan tisztviselőként kezelje, akinek nyugdíjazásáig egy évnél kevesebb van hátra, és akiről ezért nem kell értékelési jelentést készíteni. Azon határozattal szemben, miszerint nem léptették elő a C2-es besorolási fokozatba, a felperes hivatkozik a személyzeti szabályzat 45. cikkének, valamint az egyenlő bánásmód és a gondos ügyintézés elvének a sérelmére.

José Antonio Carreira által az Európai Munkahelyi Biztonsági és Egészségvédelmi Ügynökség ellen 2004. október 11-én benyújtott kereset

(T-421/04. sz. ügy)

(2005/C 6/80)

(Az eljárás nyelve: francia)

José Antonio Carreira, lakóhelye: Brüsszel, képviselik: Georges Vandersanden és Laure Levi, ügyvédek, 2004. október 11-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Munkahelyi Biztonsági és Egészségvédelmi Ügynökség ellen.

gához az Európai Munkahelyi Biztonsági és Egészségvédelmi Ügynökség ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az Ügynökség határozatát, amelyben az megtagadta a felperestől a személyzeti szabályzat 7. cikkének (2) bekezdése szerint a 2004. augusztus 15. és 2003. január 13. közötti ideiglenes beosztásba helyezése alapján neki járó kiegészítő juttatás egy részét;
- kötelezze az alperest a személyzeti szabályzat 7. cikkének (2) bekezdése szerint járó kiegészítő juttatás kifizetésére;
- kötelezze az alperest az összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A jelen ügy felperesét, akit – ugyanúgy, mint az alperes jogtanácsosát – arra utasítottak, hogy ideiglenesen lássa el az Ügynökség hivatali vezetőjének feladatkörét az ezen álláshelyet betöltő betegszabadsága miatt, kifogásolja a kinevezésre jogosult hatóság döntését, amellyel az a kiegészítő juttatás összegét megosztotta a helyettesítést ellátó két személy között. E döntésre válaszként azt közölte, hogy nem fogadja el azt, hogy félmunkaidőben helyettesítette a hivatali vezetőt, következésképpen jogosultnak tartja magát a jogvita tárgyát képező kiegészítő juttatás teljes összegére.

Követeléseinek alátámasztására a felperes a személyzeti szabályzat 7. cikke (2) bekezdésének, valamint a besorolási fokozat és a beosztás megfeleltethetősége, a hátrányos megkülönböztetés tilalma és az arányosság elvének megsértésére hivatkozik.

Álláspontja szerint az ügyben nem teljesítették a jogi aktusok indokolására vonatkozó kötelezettséget sem.

Walter Parlante által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. október 22-én benyújtott kereset

(T-432/04. sz. ügy)

(2005/C 6/81)

(Az eljárás nyelve: francia)

Walter Parlante, lakóhelye: Enghien (Belgium), képviseli: Lucas Vogel ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. október 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.